

Burros gegants i sorolls a Galobardes

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-oest del terme municipal

Coordenades:

Latitud: 41.9879
Longitud: 2.01155
UTM Est (X): 418123
UTM Nord (Y): 4648905

Classificació

Número de fitxa 08171-99
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Galobardes](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 03/01/2007 - 01:00

Descripció

La gent de Galobardes, a Prats de Lluçanès, tenia per obligació fer una ofrena a l'església de Santa Eulàlia de Pardines totes les festes assenyalades. Un dia van decidir que no farien més aquest donatiu, perquè consideraven que no tenia cap sentit fer caritat per obligació. Si volien fer-la, ja la farien quan ells ho

creguessin convenient, però no quan els qui manaven els ho diguessin. Al poc temps d'haver deixat de fer l'ofrena, als capvespres van començar de sentir un soroll un xic estrany. De primer se sentia dintre de la cort de les vaques, eren uns cops molt forts, com si els donessin amb una fusta. Baixaven a baix i quan eren al lloc on sentien els cops no veien res, tot estava quiet i tranquil. Varen deixar passar uns quants dies i van dir:

-No cal dir que ens hi amoïnem, tampoc no passa res per sentir una mica de soroll algun vespre.

Van passar uns quants dies sense sentir el soroll, però tot d'un plegat un dia van sentir uns cops molt forts, com si piquessin a la porta. Van sortir a veure si era que algú tenia una necessitat, però des de la finestra veieren davant la porta uns burros molt grossos, molt diferents dels del país, tan grans que semblaven monstres. Aquestes aparicions les van comentar amb altres persones. Un diumenge, sortint de missa, s'esqueia que eren un grup de gent, just sota una alzina que hi havia davant mateix de la rectoria de Santa Eulàlia. Una de les persones va comentar:

-Heu mirat si quan surten aquests burros hi ha llum al campanar de l'església?

El dia que van tornar a aparèixer els burros davant la porta de la casa, van mirar a dalt del campanar i, efectivament, hi havia llum. Al dia següent el cap de la casa va anar a fer una visita al rector, van parlar una estona i quan el masover de Galobardes ja se n'anava li va recalcar al rector:

-Mira, ja t'he dit que l'ofrena la farem quan nosaltres ho creguem oportú i sobre els burros i sorolls et diré que el dia que tornin l'estomacada que rebràs serà de les mateixes proporcions que els burros que apareguin davant de la porta.

Des d'aquell dia mai més van veure burros ni sentir cap soroll.

Bibliografia

TORRES, J., Por, màgica i tresors a la Catalunya interior, Farell, 2003

